

[Gert Petersen.]

man venter derude, og jo før vi siger nej til den, jo før vi tvinger den væk, jo bedre, jo mere tilfredshed vil det vække på de arbejdspladser, hvor menneskene er truet.

Jens Møller (KrF):

Jeg er ked af at måtte konstatere, at socialdemokratiet åbenbart er så konservativt, at det på forhånd nægter at ændre ved dyrtidstillæggenes udbetalingsmåde. Vi mener dog, at man først må have det frem i udvalgene, inden man nægter noget, og se på, om der dog ikke skulle kunne findes en metode, hvorefter det kan gennemføres uden at genere lønmodtagerne, og sådan at det kan være til gavn for helheden.

Disse 1.000 kr. eller ca. 2 mia. kr. i alt, som man vil udbetale, er vel i virkeligheden en form for skattelettelse. Man vil spare 3 mia. kr., og så vil man udbetale 2 mia. kr. til lønmodtagerne. Det kan sidestilles med en skattelettelse, men til forskel fra en almindelig skattelettelse vil denne udbetaling betyde, at der gribes direkte ind i prisudviklingen. Det er fordelen ved den; det vil en almindelig skattelettelse jo ikke gøre ifølge de regler, der gælder for pristalsberegningen.

I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at stille et spørgsmål til regeringen. Nu har vi nogle gange hørt, at det er ca. 2 mia. kr., det drejer sig om. Jeg vil gerne spørge, om der heri er medregnet de besparelser, man opnår på de offentlige lønudgifter — der må jo blive nogle besparelser dér, når pristallet ikke udløses — og hvor stor en del af disse 2 mia. kr. det drejer sig om, sådan at vi kunne få netto, hvor meget det vil koste det offentlige?

Med hensyn til SF's dagsordensforslag mener vi, det er helt urimeligt. Det vil kun hindre og sinke folketingets arbejde, og derfor vil kristeligt folkeparti stemme imod det. Derimod er der mange, der kunne gøre noget for at fremme folketingets arbejde ved at fatte sig i korthed.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg vil allerførst tillade mig at konstatere, at med hensyn til de problemer, vi stillede op som dem, vi anså for at være de væsentligste, har regeringen enten ikke givet noget klart svar eller også har den bekræftet den linje, der var i statsministerens tale.

Den karakteristik, jeg i går gav af regeringens politik, er naturligvis ikke en tilfældig karakteristik, men en, der bygger på kendsgerninger, og jeg synes i høj grad, at statsministeren i dag har bekræftet den. Det drejer sig i væsentlig grad om overblikket over oliesituationen, hvor statsministeren sagde, at man på nuværende tidspunkt ikke havde noget særlig klart overblik, og at det højst sandsynligt ville være i alt fald nogle uger, før man fik det. Vi har haft den mistanke meget længe, at man dels ikke har noget overblik, dels ikke får noget overblik, fordi man i denne sag er blevet oliemonopolernes offer og ikke deres dirigent.

Jeg synes også, at denne mistanke bekræftes af, at OPEC-organisationen så sent som i går talte om, at man passende kunne gribe ind over for nogle af de store profitter, sikre sig kontrol med oliemonopolerne og samtidig forhindre, at der blev tale om prisjobberi, sådan som vi har været vidne til. Endvidere har man det i alt fald i sin magt i folketinget at forelægge forslag til en begunstigelse over skatterne, der kunne dæmpe udgifterne på dette område.

Da statsministeren her til formiddag gjorde regnestykket op over dyrtidsportionerne var det med nogen forbavelse, jeg hørte, at hvis man giver afkald på 2.640 kr., sådan som jeg talte om i går, og modtager 1.000 kr. i stedet for, så er man bedre stillet, fordi man, som statsministeren sagde, må regne med stigninger på 650 kr. i priserne. Jeg synes, det er overordentlig interessant. Det er den samme statsminister, som har bebudet et prisstopforslag, ganske vist af kortere varighed, der samtidig peger på, at det vil koste 650 kr. i prisstigninger. Så har vi jo en karakteristik af, hvor stor villighed der er til at holde priserne i ave, og det har vi heller ikke været i tvivl om. Jeg synes bare, at statsministeren med sine udtalelser har bekræftet, hvor farligt det ville være, om man tillod indgreb i overenskomterne med 1.000 kr. som engangsafregning for de tre dyrtidsportioner. Nu kan man lave mange mærkelige regnestykker, men jeg synes, at regnestykkerne også fra regeringens side har bekræftet vor vurdering af, hvad der ville ske, hvis man i folketinget lod sig presse til at gribe ind i overenskomstforholdet og stoppe dyrtidsordningerne.

Hvad angår selve prisstoppet, kan vor